

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. Tua nos 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

permittat: alioqui stultum esset dicere, inquit Innoc quod hic nobilis & Tertia ex dissimulatio ne summi Pont. perseverarent in adulterio, sive in illicito concubitu. Alter vero, ubi tacitè dissimulat; nam hac specie non censetur dispensare,

ut in d.e. Cùm jam dudum, etiam si alias scandalum subfuerit, si contraria fiereret, per text. in c. 2, inf. De novi operis nuntiat. Nota tamen ex hoc textu ob grave scandalum evitandum, tamquam ex legitima causa, posse dispensare S. Pontificem.

In Cap. Tua nos 7.

Hoc Cap. docemur, in recessendis gradibus cognationum incipendum esse à stipe, id est, à communī parente, in quem uterque contrahentium pari gradu vel inæquali

concurrit sursum versus, vel etiam à fratribus, qui à communi parente descendunt. Quod ad cap. sequens latius explicabitur.

In Cap. Non debet 8. juncto cap. fin.

SUMMARI A.

1. Consanguinitatis & affinitatis gradus quoad matrimonii contractum cur abrogati?
2. Affinitas quando contrahatur.
3. Affinitas genera que.
4. Gradus consanguinitatis & affinitatis triples.
5. Gradus qui & unde dicit.
6. Inter ascendentes & descendentes computatio eadem utroque iure.
7. Diversitas est in transversalibus, ejusque ratio.
8. Intellexus cap. I. xxxv. q. 5.
9. Matrimonii prohibitio inter consanguineos & affine ad quocum gradum tenet, & eure a re variatum.
10. Prohibitionis ratio.
11. Prohibitio illa cur ad quartum gradum redacta.
12. Graduum cognoscendum ratio.
13. Pœnæ mesclarum nuptiarum iure civili inducere an & jure Canonum obtineant.

Hoc Cap. celebre & singulare est, teste Paracelsus, editum ab Innoc. III. in generali Concil. Lateranensi, quo abrogat duo posteriores affinitatis genera: item tres posteriores gradus consanguinitatis & affinitatis, in quibus secundum veteres Canones interdictum est matrimonium. Initio autem hujus abrogationis causa hæc redditur, quod tempus nonnumquam efficiat, ut ea, quæ pro salute & utilitate Republicæ ante constituta fuerint, postea mutato rerum statu, expediatur novâ lege latâ immutari; text. hic & in c. fin. in pr. De sentent. excom. lib. 6, & in can. fin. dist. 14. Quippe lex temporis accommo-

danda est, can. Erit autem lex dist. 4, nam dissentientem textus noster, quod ipse Deus ex his, quæ in veteri Testamento statuerat, nonnullam mutationem in novo. Quod certè non ideo accidit, quod prior lex, quæ per posteriorem sublata est, rationabilis non fuerit, sed quod natura & mores hominum eò devenerint, ut antiquâ legem amplius uti non possint. Unde cùm tempore Concilii Lateranensis, ex quo hoc cap. defunctum est, corruptio esset natura hominum, quam priori sculo, factum est, ut posteriora duo affinitatis genera, & tres posteriores gradus consanguinitatis & affinitatis à veteribus Canonibus introducta per hunc textum nostrum antiquata sint, elegans textus in can. Fraternitatis dist. 34, Ceterum quæ affinitatis genera sunt hic dispiciamus.

Meminisse autem oportet, affinitatem tunc ut contrahi, quando una familia ad alterius familie suam accedit, sive per legitimum concubitum, ut in matrimonio, sive per illegitimum, et in quavis alia conjugatione extra matrimonium, per se in c. Quod super sup. hoc eod. tit. e. Discretiōnē 6, & p. penult. sup. Deo qui cognovit consang uxoris sue. Non quidem quod omnes personæ utriusque familie inter se affines sint, sed quod virtutum modò sicut affinis cognatis mulieris, & è contraria mulier sicut affinis cognatis ipsius viri, d.c. Quod super, & ibi latius dixi. Conjuage quæ dicta sunt sup. eod ad Rubr. hujus tit.

Ut autem genera affinitatis inter se digredi cantur, constituamus fratrem vel alium cognatum meum duxisse Terram in uxorem suam: hæc Tertia dicitur mihi affinis in primo affinitatis genere, eò quod sanguini meo immediate juncta sit